

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 318/2023-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudítša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **RESTAX s. r. o.**, Vlčie hrdlo 20, Bratislava, IČO 46 118 454, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Margita Lonská, s. r. o., Kalinčiaková 25, Bratislava, IČO 36 862 282, v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. Margita Lonská, proti postupu Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 32/2013 a postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici v odvolacom konaní takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu bola 11. apríla 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Cb 32/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní.

2. Z obsahu sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že v napadnutom konaní okresného súdu vystupuje ako právna nástupkyňa pôvodného žalobcu obchodnej spoločnosti Trading Universal Services, s. r. o., Kysucký Lieskovec 420, IČO 35 730 170 (ďalej aj „pôvodný žalobca“), ktorá podala na okresnom súde 30. apríla 2013 žalobu proti právnickej osobe mestu Nová Baňa, Námestie slobody 1, Nová Baňa, IČO 00 320 897 (ďalej len „žalovaný“), o zaplatenie sumy 170 232,64 eur s príslušenstvom. V rámci napadnutého konania okresný súd medzitýmnym rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-234 z 20. októbra 2016 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 41 Cob 121/2017-259 z 31. januára 2018 uznal pôvodným žalobcom uplatnený právny nárok na náhradu škody. V ďalšom okresný súd rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája 2021 rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 69 013,81 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od

11. mája 2012 do zaplattenia zastavil a žalovaného zaviazal k zaplatteniu sumy 56 078, 55 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11. mája 2012 do zaplattenia, vo zvyšku žalobu zamietol a pôvodnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 34,12 %. Krajský súd vlastným rozsudkom č. k. 43 Cob 57/2021-636 z 30. marca 2022 rozsudok okresného súdu č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája 2021 v časti, v ktorej žalobu pôvodného žalobcu o zaplattenie sumy 47 135,66 eur z titulu skutočnej škody zamietol, potvrdil a v časti, v ktorej žalobu o zaplattenie sumy 67 018,43 eur z titulu ušlého zisku zamietol, zrušil vrátane výroku o náhrade trov konania a v tejto časti vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci okresný súd ďalším rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-686 z 27. septembra 2022 rozhodol tak, že žalovaný je povinný sťažovateľke ako právnej nástupkyňi pôvodného žalobcu zaplatiť sumu 67 018,43 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 11. mája 2012 do zaplattenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a zároveň sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 44,62 %.

3. Krajský súd v rámci odvolacieho konania uznesením č. k. 43 Cob 57/2021-624 zo 16. marca 2022 (na písomný návrh sťažovateľky z 27. októbra 2021 spolu so zmluvou o postúpení pohľadávky z 11. októbra 2021) pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila sťažovateľka. Od tohto času je účastníčkou napadnutého konania okresného súdu na strane žalobcu samotná sťažovateľka ako právna nástupníčka pôvodného žalobcu obchodnej spoločnosti Trading Universal Services, s. r. o., Kysucký Lieskovec 420, IČO 35 730 170. Po zmene účastníkov konania na strane žalobcu okresný súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-686 z 27. septembra 2022 tak, že žalovaný je povinný sťažovateľke ako právnej nástupkyňi pôvodného žalobcu zaplatiť sumu 67 018,43 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 11. mája 2012 do zaplattenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a zároveň sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 44,62 %.

4. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti v prvom rade namieta celkovú dĺžku konania, ktoré ku dňu podanej ústavnej sťažnosti trvá takmer desať rokov (od 30. apríla 2013, keď bola žaloba pôvodného žalobcu doručená okresnému súdu). Sťažovateľka *„považuje trvanie tohto sporu za neúmerne dlhé a domnieva sa že na strane oboch konajúcich súdov, ako na strane Okresného súdu Žiar nad Hronom, tak aj na strane Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, prišlo k prietahom. Prietahy konania vidí... najmä v postupe súdu prvej inštancie, ktorý zlyhal aj v triviálnych, bežných úkonoch (doručovanie), ktoré trvali neprimerane dlho vzhľadom na ich povahu a celkové trvanie sporu.“* Sťažovateľka osobitne zvýraznila *„fázu konania od právoplatnosti medzitémneho rozsudku, kedy bolo úlohou okresného súdu len posúdenie ekonomickej stránky sporu - vyčíslenia výšky uplatňovanej náhrady škody, k čomu mal dostatok podkladov ktoré mu strany predložili. Zložitá právna otázka totiž bola už v medzitémnom rozsudku vyriešená a následne mal súd len určiť (mohol tak urobiť aj na podklade znaleckých posudkov, prípadne si na vec vytvoriť vlastný odborný názor z účtovných podkladov ktoré strany predložili) v akej výške vznikla žalobcovi škoda a ušlý zisk ako dôsledok porušenia povinnosti žalovaným, ktoré porušenie prv konštatoval súd už v medzitémnom rozsudku.“*

5. Konkrétne sťažovateľka považuje dobu trvania napadnutého konania okresného súdu od vydania medzitémneho rozsudku okresného súdu 20. októbra 2016 (č. k. 9 Cb 32/2013-234 z 20. októbra 2016) do vydania prvého rozsudku okresného súdu 4. mája 2021 (č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája 2021) v trvaní 4 a pol roka za neprimerane dlhú vzhľadom na to, že bolo úlohou okresného súdu

rozhodnúť len o výške uplatneného nároku na náhradu škody, a nie o jeho právnej podstate. Taktiež dĺžka trvania prvého odvolacieho konania v rozsahu 8 mesiacov sa sťažovateľke javí ako neprimeraná, a to aj v spojení s 2 mesiacmi, ktoré potreboval okresný súd na to, aby písomne vyhotovil svoj prvý rozsudok (č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája 2021). Za ústavne nonkonformnú považuje sťažovateľka aj lehotu 4 mesiacov, ktoré potreboval okresný súd na to, aby doručil po vydaní medzitýmneho rozsudku (č. k. 9 Cb 32/2013-234 z 20. októbra 2016) právnomu predchodcovi sťažovateľky odvolanie žalovaného na vyjadrenie sa k nemu.

6. Na podklade uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby vydal nasledujúce rozhodnutie:

„1. Základné právo sťažovateľa, RESTAX, s.r.o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom ako súdu prvej inštancie v konaní č. 9Cb/32/2013 a postupom Krajského súdu Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu v tejto veci, porušené bolo.

2. Porušovateľom základného práva, to znamená Okresnému súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/32/2013 a Krajskému súdu v Banskej Bystrici v odvolacom konaní sa prikazuje, aby konali bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi, RESTAX, s.r.o. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5 000,- € (slovom päťtisíc eur), ktoré Okresný súd Žiar nad Hronom a Krajský súd v Banskej Bystrici sú povinní spoločne a nerozdielne vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žiar nad Hronom a Krajský súd v Banskej Bystrici sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi, RESTAX, s.r.o. trovy konania na Ústavnom súde SR v sume 530,86 €...“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1. Všeobecné judikatúrne východiská:

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

9. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom

sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

10. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05, III. ÚS 372/09, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 103/05, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

11. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, alebo konanie ako celok zodpovedá dobou svojho trvania času, v ktorom je možné jeho uzavretie spravidla očakávať, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 96/2011, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Teda zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie týchto práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priesťahoch (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, IV. ÚS 343/04, III. ÚS 233/06, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020).

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020).

II.2. Posúdenie veci:

13. Predmetom napadnutého konania okresného súdu je žaloba o zaplatenie peňažnej sumy vo výške 170 232,64 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody z dôvodu zrušenia zmluvy o dielo uzavretej medzi pôvodným žalobcom a žalovaným, podľa ktorej mal pôvodný žalobca pre žalovaného zhotoviť dielo za dohodnutú cenu diela a na účely jeho realizácie si aj zabezpečil výrobné kapacity spočívajúce v materiálnom a technickom vybavení. Pôvodným žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody pozostáva zo skutočnej škody vo výške 85 399,18 eur a náhrady ušlého zisku v sume 84 833,46 eur. Predmet konania teda tvorí bežnú agendu súdov

v obchodnoprávných sporoch, pričom ale z dôvodu potreby znaleckého dokazovania je napadnuté konanie možné hodnotiť ako náročnejšie.

14. Špecifickou črtou podanej ústavnej sťažnosti je postavenie sťažovateľky, ktorá sa na základe singulárnej sukcesie stala účastníčkou konania namiesto pôvodného žalobcu. Krajský súd v rámci odvolacieho konania uznesením č. k. 43 Cob 57/2021-624 zo 16. marca 2022 (na písomný návrh sťažovateľky z 27. októbra 2021 spolu so zmluvou o postúpení pohľadávky z 11. októbra 2021) pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila sťažovateľka. Od tohto času je účastníčkou napadnutého konania okresného súdu na strane žalobcu samotná sťažovateľka ako právna nástupníčka pôvodného žalobcu obchodnej spoločnosti Trading Universal Services, s. r. o., Kysucký Lieskovec 420, IČO 35 730 170.

15. Na zmenu procesnoprávneho vzťahu vyvolanú zmenou hmotnoprávneho vzťahu sa vyžaduje (na rozdiel od sukcesie univerzálnej) rozhodnutie orgánu verejnej moci, napríklad súdu podľa § 80 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej len „CSP“), čo je aj prípad sťažovateľky. V prípade singulárnej sukcesie je potrebné zdôrazniť, že vstupom do konania na miesto žalobcu alebo žalovaného nedochádza k prístúpeniu do konania (§ 79 CSP) a ani k intervencii (§ 81 a nasl. CSP), ale dochádza k absolútnemu nahradeniu pôvodného subjektu konania novým subjektom, ktorý vstupuje aj do jeho práv a povinností, čo možno vyvodiť z textácie právnej úpravy, a to „Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli“. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu do konania (§ 80 ods. 1 a 3 CSP), a teda si je vedomý aj existujúcich „výhod a nedostatkov“ prebiehajúceho konania.

16. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že v prípade procesného nástupníctva na základe singulárnej sukcesie (napr. pri postúpení pohľadávky) ústavný súd skúma možné porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy iba v období, počas ktorého bol sťažovateľ účastníkom posudzovaného konania [z judikatúry ústavného súdu napr. IV. ÚS 288/2010, I. ÚS 434/2012, I. ÚS 50/2014, IV. ÚS 122/2014, I. ÚS 578/2015, z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva Pandolfelli a Palumbo proti Taliansku z 27. 2. 1992, séria A č. 231- B, s. 16, § 2, X proti Francúzsku z 31. 3. 1992, séria A č. 234-C, s. 89, § 26, Aldo Tripodi proti Taliansku, Antonio Ruocco proti Taliansku, č. 34881/97, rozhodnutie Komisie z 27. októbra 1998, Scordino proti Taliansku (no. 1), § 220]. K takejto situácii došlo aj v prípade sťažovateľky, ktorá sa stala stranou napadnutého konania okresného súdu 16. marca 2022.

17. Z obsahu sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti, ale predovšetkým z obsahu súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 9 Cb 32/2013, ako už bolo uvedené, vyplýva, že sťažovateľ sa stala účastníčkou napadnutého konania okresného súdu na podklade uznesenia krajského súdu č. k. 43 Cob 57/2021-624 zo 16. marca 2022, ktorý vyhovel jej návrhu na vstup do konania z dôvodu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky z 11. októbra 2021 medzi obchodnou spoločnosťou Trading Universal Services, s. r. o., Kysucký Lieskovec 420, IČO 35 730 170, ako pôvodným žalobcom a sťažovateľkou. Krajský súd konal o predmetnom návrhu sťažovateľky v čase od 27. októbra 2021 do 16. marca 2022, teda 4 a pol mesiaca. Krajský súd rozsudkom č. k. 43 Cob 57/2021-636 z 30. marca 2022 rozsudok okresného súdu č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája

2021 v časti, v ktorej žalobu pôvodného žalobcu o zaplatenie sumy 47 135,66 eur z titulu skutočnej škody zamietol, potvrdil a v časti, v ktorej žalobu o zaplatenie sumy 67 018,43 eur z titulu ušlého zisku zamietol, zrušil vrátane výroku o náhrade trov konania a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci okresný súd ďalším rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-686 z 27. septembra 2022 rozhodol tak, že žalovaný je povinný sťažovateľke ako právnej nástupkyňi pôvodného žalobcu zaplatiť sumu 67 018,43 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 11. mája 2012 do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a zároveň sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 44,62 %. V čase doručenia ústavnej sťažnosti prebiehalo na krajskom súde opätovne odvolacie konanie, keď súdny spis okresného súdu sp. zn. 9 Cb 32/2013 bol krajskému súdu predložený 26. januára 2023. V časovom období od 2. mája 2022, keď bol súdny spis sp. zn. 9 Cb 32/2013 vrátený okresnému súdu z krajského súdu, do 27. septembra 2022, keď okresný súd opätovne vo veci rozhodol svojím rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-686 z 27. septembra 2022, okresný súd vykonal dve pojednávania 28. júna 2022 a 27. septembra 2022, na ktorom (ostatnom) aj došlo k vyhláseniu v poradí druhého rozsudku okresného súdu. V čase od 27. septembra 2022 do 26. januára 2023 boli zo strany okresného súdu vykonávané úkony týkajúce sa prípravy veci na konanie odvolacieho súdu, ktorý koná vo veci od 26. januára 2023. Prvé odvolacie konanie trvalo v čase od 4. mája 2021 (rozsudok okresného súdu č. k. 9 Cb 32/2013-555 zo 4. mája 2021) do 30. marca 2022, teda po dobu 10 mesiacov.

18. V rámci posudzovanej doby konania 1 roka a 1 mesiaca okresný súd v merite veci opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 9 Cb 32/2013-686 z 27. septembra 2022 a v čase doručenia ústavnej sťažnosti prebiehalo na krajskom súde opätovne odvolacie konanie, keď súdny spis okresného súdu sp. zn. 9 Cb 32/2013 bol krajskému súdu predložený 26. januára 2023. Obsahovým a numerickým zhodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní a krajského súdu v odvolacom konaní v čase od 16. marca 2022 do 11. apríla 2023 ústavný súd nezaregistroval žiadne obdobie výraznej nečinnosti alebo neefektívnej činnosti okresného súdu, ako aj krajského súdu, ktorý v odvolacom konaní koná len 2 mesiace (od 11. apríla 2023). Vzhľadom na uvedený záver ústavný súd odmieta sťažovateľkou podanú ústavnú sťažnosť v celom jej rozsahu z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

19. Z dôvodu odmietnutia sťažovateľkou podanej ústavnej sťažnosti ostalo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uvedenými návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu